

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2192/2019
27.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића и Божидача Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Угљеша Жарковић, адвокат из ..., против тужене Војне установе "Моровић", коју заступа Војно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 671/18 од 25.04.2018. године, у седници одржаној 27.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 671/18 од 25.04.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 671/18 од 25.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П1 37/16 од 07.03.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена на исплату разлике неисплаћене зараде за период од 01.04.2010. године до 09.07.2014. године, у износу од 397.185,59 динара, са затезном каматом од доспећа до исплате, као и да тужиоцу уплати припадајуће доприносе надлежним фондовима у укупном износу од 214.174,27 динара (на начин утврђен првостепеном пресудом), са каматом која се обрачунава на јавне приходе, као и да му накнади проузроковане парничне трошкове са затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 671/18 од 25.04.2018. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом против које је ревизија изјављена одлучено је о захтеву тужиоца за исплату увећане зараде и доприноса по основу његовог ангажовања у војној установи, као цивилног лица, на основу више закључених уговора о привременим и повременим пословима, тако што је захтев тужиоца одбијен. У конкретном случају, нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о изузетној дозвољености ревизије тужиоца, обзиром на то да је судска пракса у погледу одлучивања о овој врсти тужбеног захтева уједначена, односно тужилац није доставио одлуке у којима је о истом чињеничном и правном питању другачије одлучено. Утврђено је да је тужиоцу исплаћена накнада која је уговором о привременим и повременим пословима уговорена, те да ангажовање тужиоца у војној установи, по основу уговора о привременим и повременим пословима, представља рад ван радног односа. Из наведених разлога нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити постоји потреба за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса, нити правног питања у интересу равноправности грађана.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој парници, поднета је 03.02.2015. године. Предмет спора је новчано потраживање по основу радног ангажовања, а вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби износи 100.000,00 динара. Поднеском од 13.09.2016. године тужилац је преиначио тужбу и предметну накнаду затражио у укупном износу од 611.359,86 динара, колико износи и вредност предмета спора коју је одредио првостепени суд у уводу пресуде.

Имајући у виду да се предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић